

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1912.

Treść: (Nr 228—230.) 228. Dokument koncesyjny na koleję lokalne z Polskiej Ostrawy do Michałkowic, z Karwiny do Niemieckiej Lutyni i z Karwiny do Frýštatu. — 229. Rozporządzenie, dotyczące postępowania z wekslami celnymi. — 230. Rozporządzenie, dotyczące zniżenia ceny sprzedaży niemielonej soli fabrycznej w salinach w Bochni i Wieliczce.

228.

Dokument koncesyjny z dnia 12. grudnia 1912

na koleję lokalne z Polskiej Ostrawy do Michałkowic, z Karwiny do Niemieckiej Lutyni i z Karwiny do Frýštatu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu księstwa Śląska koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu następujących wązkotorowych kolej lokalnych, przeznaczonych wyłącznie dla ruchu osobowego oraz przewożenia pakunków podróżnych, a mianowicie:

1. z Polskiej Ostrawy do Michałkowic,
2. z Karwiny do Niemieckiej Lutyni i
3. z Karwiny do Frýštatu,

a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleję żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakież ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w dalszym ciągu:

§ 1.

Co do kolej żelaznych, będących przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyjny z ulg, przewidzianych w artykułach VI. do XII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesyjny ma obowiązek ukończenia budowy koncesjonowanych kolej najpóźniej w ciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowych kolej na użytek publiczny i utrzymywania ich w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakież wykonania i urządzenia kolej zgodnie z warunkami koncesji złożyć ma koncesyjny na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sieroczych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucję tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanych kolej żelaznych nadaje się koncesyjny prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

§ 4.

Przy budowie koncesjonowanych kolej i ruchu na nich stosować się winien koncesyjny do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolej żelaznych, jakież do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do

regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolej żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a zwłaszcza ze względu na zmniejszoną chyłość c. k. Ministerstwo kolej żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze stosować się będzie osobne przepisy ruchu, które wyda c. k. Ministerstwo kolej żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe musi się przewozić po zniżonych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych obowiązują każdoraznie na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyjusz jest obowiązany przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uszczelnianiu większych transportów wojskowych, oraz do każdoraznie obowiązujących przepisów dla kolej żelaznych na wypadek wojny, jakież do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871, o przewozie chorych i rannych, przewożonych na rachunek skarbu wojskowego w pozycji leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdoraznie pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdoraznie obowiązujące przepisy dla kolej żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyjusza moc obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyjowanych kolejach. Przepisy wspomnianego rodzaju, wydane dopiero po tym terminie i nie ogłoszone w Dzialeku ustaw państwa, nabędą dla koncesyjusza moc obowiązującej z chwilą, w której urzędownie poda się je do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyjuszu tylko o tyle, o ile dopłnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter linii kolejowych oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem

tego pod względem budowy, wyposażenia kolej i systemu ruchu.

Koncesyjusz jest obowiązany uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Co do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej i tym podobnych) stosować należy analogicznie zniżone stopy taryfowe, obowiązujące dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyjuszowi powierzać ruchu na koncesyjowanych kolejach osobom trzecim, wyjawszy w razie wyraźnego zezwolenia ze strony c. k. Rządu.

C. k. Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyjowanych kolejach i utrzymywania go przez pozostały okres koncesyjny na rachunek koncesyjusza.

W takim przypadku winien koncesyjusz zwracać c. k. Rządowi koszta, rzeczywiście ponoszone z powodu utrzymywania tego ruchu.

Warunki utrzymywania tego ruchu unormowane będą zresztą w kontrakte ruchu, który zawrze się z koncesyjuszem.

§ 8.

Koncesyjusz jest obowiązany postarać się o zaopatrzenie swoich funkcjonariuszy, zatrudnionych przy ruchu na koncesyjowanych liniach kolejowych, na przypadek niezdolności do pracy i na starość, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolej lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyjowanych linii kolejowych osobnej kasy pensyjnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesyjusza przynajmniej takie same zobowiązania, jak wspomniany zakład emerytalny.

To zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by koncesyjusz lub przedsiębiorstwo w jego miejscu wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolej lokalnych, względnie w własnej kasy pensyjnej wspomnianych stałych funkcjonariuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcjonariuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierowcy maszyn, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedni ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

Statut kasy pensyjnej, która będzie w danym razie utworzona, oraz wszelkie zmiany jego podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa kolej żelaznych.

§ 9.

Pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XXV. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, jest koncesyjny, obowiązany dozwolić c. k. Rządowi na jego żądanie każdego czasu współżywania kolej do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub mającymi w przeszłości powstać, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, by c. k. Rząd mógł, przy swobodnym ustawnianiu taryf, przeprowadzać lub kazać przeprowadzać takie pociągi jak i pojedyncze wozy współżywanymi kolejami lub ich częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego, jakotę imiennego, podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolej, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park wozowy oraz na uposażenie rezerwy kapitałowej, oznaczonej przez c. k. Rząd, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, i straty na kursie, gdyby ja istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolej miano jeszcze wystawić jakieś nowe budowle lub ponownie urządzenie ruchu, natęczas można doliczyć odnośne koszta do kapitału zakładowego, jeżeli c. k. Rząd zwolnił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyjnego zatwierdzonego przez c. k. Rząd.

§ 11.

C. k. Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyjowanych kolej w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa kolejowego w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu, poprzedzających chwilę wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno miało nastąpić w czasie, w którym jeszcze nie powstał obowiązek płacenia podatków ani co do wymienionych na wstępnie linii pierwotnych, ani co do linii lokalnych kolej żelaznych, na które Wydział krajowy księstwa Śląska ewentualnie później otrzyma koncesję lub które już istnieją, wówczas aż do upływu czasu wolności podatkowej dla linii, podlegających najpierw obowiązkowi płacenia podatków, przedstawi obliczony po myśli poprzedniego ustępu 1. średni czysty dochód rentę wykupna, która ma być wyplacona bez sciągnięcia podatku.

Zarazem należy w przyszłości, wobec tego, że wolność od podatków co do linii pierwotnych i ewentualnie później koncesyjowanych linii kolej lokalnych upływa w różnym czasie, obliczać rentę wykupna w ten sposób, że podatki wraz z dodatkami, przypadającą na poszczególne linie kolejowe za czas od dnia, w którym one weszły w obowiązek płacenia podatków, oblicza się za każdym razem według stóp procentowych, obowiązujących w latach, wliczonych do przeciętnego obliczenia i potrąca się je z dochodów odnośnych lat tak, że również za czas po upływie wolności od podatków linii, wchodzącej na ostatku w obowiązek płacenia podatków, potrąca się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami. Do pozostałych reszt dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby zaś wykupno nastąpić miało w czasie, w którym upływał już dla poszczególnych lub wszystkich linii przedsiębiorstwa kolejowego okres czasowego uwolnienia od podatków, wówczas uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, za wydatki ruchu, zaś co do dochodów tych linii, które w chwili wykupna są jeszcze wolne od podatków, należy stosować analogiczne postanowienia, zawarte w punkcie 2.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku obliczyć podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, należy doliczyć do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tego czystego dochodu.

4. Przeciętny dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień, należy płacić koncesyjaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupione koleję przez pozostały czas trwania koncesji w ratach półrocznych, płatnych z dniu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupiona przed upływem siódmego roku obrotowego lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któryby się równała racie rocznej, potrzebnej na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem c. k. Rządu celem pokrycia policalnych kosztów zakładowych, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupione koleję, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty ryczaltowe w ratach półrocznych, płatnych z dniu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać koncesyjaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie dalej prawo zapłacenia w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesyjaryuszowi w myśl postanowień punktu powyższego, kapitału, równającego się zdyskontowanej według stopy po cztery od stana rok, licząc odsetki od odsetek, wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez sie rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępu 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacji dłużu państwa. Obligacje dłużu państwa liczne będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacji dłużu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędowicie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolej i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wyplatą wynagrodzenia, oznaczonego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty własność koncesjonowanych niniejszym kolej, wolna od ciężarów, tudzież ich używanie, a to z wszystkimi do nich należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów, zapasy kasowe, oraz ewentualne przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie uzyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem c. k. Rządu.

8. Postanowienie c. k. Rządu, tyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie koncesyjaryuszowi

w formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta będzie określać następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie zaczyna się;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa, bądź z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) wysokość ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, a którą ewentualnie obliczy się tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy równoczesnym podaniu terminu i miejsca płatności.

9. C. k. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna, osobnego komisarza, który ma czuwać nad tem, aby poczawszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji, tyczącej się wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie wymienionych tam nieruchomości przedmiotów majątkowych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyjaryusz jest obowiązany postarać się o to, aby c. k. Rząd mógł w dniu, wyznaczonym na wykupienie, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyjaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie c. k. Rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez interwencji sądowej objąć wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Poczawszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa; od tej chwili przypadają więc wszystkie dochody z ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś idą wszystkie wydatki, połączone z ruchem.

Czyste dochody, jakie wynikną z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolej aż do chwili powyższej.

11. C. k. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesjonariusz jest obowiązany oddać c. k. Rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego w tym celu jeszcze wymagano.

§ 12.

Trwanie koncesji łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, wypowiedzianą w § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleję żelazną, oznacza się na czas aż do dnia 13. listopada 1993; po upływie tego czasu gaśnie koncesja.

C. k. Rząd może uznać koncesję za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajda warunki, wymienione w § 16.

§ 13.

Gdy koncesja zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesjonowanych kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, oraz ewentualne przedsiębiorstwa poboczne, jakież rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby nie użyto już tych ostatnich za zezwoleniem c. k. Rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 14.

Zarówno w razie zgaśnięcia niniejszej koncesji jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.) zatrzymuje koncesjonariusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia c. k. Rząd upoważnił koncesjonariusza z tym wyraźnym dodatkiem, iż przedmioty te nie stanowią przynależności kolei.

§ 15.

C. k. Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i urządzeń ich ruchu wykonano w wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom, zachodzącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

C. k. Rząd ma także prawo wglądzania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego funckjonariusza, a w szczególności prawo nadzorowania w sposób, jaki tylko uzna za stosowny, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesjonariusza, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

§ 16.

C. k. Rząd zastrzega sobie ponadto prawo wydania zarządzeń zapobiegawczych, odpowiadających ustawom, na wypadek, gdyby mimo powiadomienia ostrzeżenia dopuszczone się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesji lub ustawami, a według okoliczności prawo uznania koncesji za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można uznać koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleję żelazną.

Forster wlr.

229.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1912, dotyczące postępowania z wekslami celnymi.

Odnośnie do rozporządzenia ministerialnego z dnia 10. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 223, Dz. rozp. Nr. 178, dotyczącego składania weksli na zakredytowane należności celne (weksle celne), uzupełniając, względnie częściowo zmieniając rozporządzenia ministerialne z dnia 20. maja 1856, Dz. u. p. Nr. 86, Dz. rozp. Nr. 23, i z dnia 15. stycznia 1862, Dz. u. p. Nr. 6, Dz. rozp. Nr. 4, zarządza się, co następuje:

1. W przyszłości wolno korzystać z kredytu celnego bez względu na wysokość kwoty, przypadającej za poszczególną ekspedycję celną.

Nie potrzeba już składać deklaracji uznania; również odpada potrzeba prowadzenia księgi zapadłości.

Jeżeli strony chcą w celach ekspedycji celnej korzystać z kredytu bankowego, natenczas odnośna instytucja bankowa, uprawniona do udzielania kredytu, winna przysiąć urzędowi celnemu oświadczenie przyzwalające albo też w danym przypadku podpisać wspólnie deklaracje towarowe.

W pisemnej deklaracji towarowej winna strona, uprawniona do korzystania z kredytu, umieścić wyraźny zapisek „na kredyt celny“.

Jeżeli strony korzystają z kredytu w instytucjach bankowych, winien zapisać w deklaracji towarowej opiewać „na kredyt celny w (nazwisko banku)“.

2. Urząd celny winien w wygotowaniach urzędowych pod kwotą należności umieścić zapisek „na kredyt celny”, względnie „na kredyt celny w (nazwisko banku)”.

3. Dla każdego posiadacza kredytu należy w przyszłości prowadzić osobny rejestr zaciągnięcia tego kredytu (rejestr kredytu) według wzoru 1, z odbitą przez kalkę kopią.

Wzór 1. Instytucjom bankowym, które pozwalają stronom na korzystanie z kredytu, należy na żądanie udzielać tych kopii według dni w celu prowadzena a ewidencji co do korzystania z kredytu.

Zresztą należy kopia te z rejestru kredytu udzielać posiadaczom kredytu z końcem miesiąca razem z blankietami wekslowymi (punkt 5. i 6.).

W rejestrze kredytu należy uwidoczyć kredyt, którym się rozporządza z początkiem miesiąca.

Do rejestru kredytu należy wpisywać kwoty, zakredytowane w ciągu miesiąca, w porządku bieżącym pozycjami, rozkładając je według kolumn tego rejestru.

Kwoty, przypadające do zapłaty w gotówce, oprócz należności zakredytowanych, należy obliczać w przeznaczonych na to kolumnach rejestru i każdego dnia należy zamknąć rachunek tych należności.

Odnośnie do należności zakredytowanych należy zamknąć rejestr dopiero z końcem miesiąca, potem należy doliczyć kredytowe odsetki, obliczone od každorazowego dlułu miesiącznego za pełnych sześć miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu ocienia i na tej podstawie obliczyć sumy miesięczne w złocie i walucie bankowej, na które winny opiewać złożyć się mające weksle.

Odsetki kredytowe od kwot dlułu miesięcznego, płatnych w złocie, należy doliczyć do dlułu w walucie bankowej.

Obliczone na tej podstawie sumy miesięcznego obrachunku końcowego, uwidocznione w rejestrze kredytu, należy przenieść do odnośnych dzienników, o ile pokrycie tych sum ma się uszczeczniać w wekslach (punkt 4., ustęp 3.). W wykazie stanu kasę należy uważać te zakredytowane kwoty tak, jak gotówkę (złoto i walutę bankową), w wykazie monety zaś należy je uwidaczniać w osobnych kolumnach z napisem „zakredytowane należności celne” jako złoto, względnie walutę bankową. Odsetki od kredytu należy zaliczać na rzecz „ogólnego zarządu kasowego” pod tytułem „odsetki od papierów kredytowych, znajdujących się w majątku Centralnej kasę państwową itd.”.

4. Z końcem każdego miesiąca kalendarzowego należy na podstawie zamknięcia rejestru kredytu wystawiać na pokrycie dlułu miesiącznego w złocie i walucie bankowej osobne weksle (weksle celne).

Na życzenie stron można na pokrycie całego dlułu miesięcznego w złocie i walucie bankowej wyszawić jeden weksel, płatny w złocie.

Weksle wiuny opiewać przynajmniej na kwotę 100 K; kwoty, wynoszące mniej niż 100 K, należą zaraz wpłacać gotówką, o ile strona nie woli po zliczeniu kwoty, opiewającej w złocie, z kwotą, opiewającą w walucie bankowej, złożyc jeden weksel, opiewający najmniej na 100 K, płatny w złocie.

Na weksle celne należy używać wyłącznie blankietów urzędowych według wzoru 2.

Wzór 2.

Każdy urząd celny, uprawniony do kredytowania, otrzyma zeszyty z blankietami wekslowymi, zawierające kwity sznurowe, pokwitowania na złożone weksle i blankiety wekslowe; zeszyty te należy uważać za druki, co do których prowadzi się ścisły rachunek.

Krajowe władze skarbowe winny zarządzić wydrukowanie tych zeszytów z blankietami.

Blankiety wekslowe należą każdego roku opatrzyć bieżącymi numerami, zgadzającymi się z numerami na odnośnych kwitach sznurowych oraz pokwitowaniach.

Po zużyciu wszystkich blankietów wekslowych należy zeszyt z blankietami wekslowymi odesłać razem z rachunkami miesięcznymi do Fachowego departamentu rachunkowego III. dla cel w Ministerstwie skarbu.

5. W razie, jeżeli dla pokrycia kredytu celnego ustanowiono zabezpieczenie hipoteczne lub zasłonięto papiery wartościowe, urząd celny winien weksel całkowicie wypełnić, potem zaś postarać się o to, aby posiadacz kredytu umieścił podpis przyjęcia weksla.

Przy wystawianiu tych weksli należy postępować z największą dokładnością, w szczególności zaś przestrzegać, co następuje:

- miejsce, dzień, miesiąc i rok wystawienia musi się uwidoczyć w miejscu, które wskazuje odnośny druk;
- trzeba koniecznie uwidoczyć dzień zapadłości (w miejscu wydrukowanem na to pod datą wystawienia). Dzień zapadłości winno się zawsze ustanawiać w ostatnim dniu szóstego miesiąca, następującego po miesiącu, w którym skorzystano z kredytu. Nie wolno uwidaczniać dnia miesiąca przez krócenia tylko lub dodatki jak na przykład 31. XII. a. c. lub a. s. Jeżeli weksel wystawia się w ostatnich miesiącach roku, wówczas należy uważać na to, aby nie pomylić się w napisaniu liczby roku;
- pożyczoną sumę należy wypisać liczbami z prawej strony u góry, zaś słowami w miejscu, przeznaczonym na to w osnowie. Weksle, opiewające na złotą walutę, należy wystawiać w krajowej monecie złotej walutę koronowej,

jeżeli strona już przed końcem miesiąca nie postawi innego wniosku co do monet złotych, w których chce uciec zapłaty.

Jeżeli strona życzy sobie, aby weksel wystawiono w innej walucie złotej krajowej lub zagranicznej, przyjętej w wypłatach celnych, wówczas urząd celny winien wpisać do weksla kwotę, wypadającą w żądanej walucie po odpowiedniem przeliczeniu, przy czem należy przy kwocie wekslowej, wyrażonej w słowach, umieścić dopisek „rzeczywiście”.

Na wekslach, wystawianych w walucie bankowej, należy wymienić sumę wekslową w koronach bez żadnego dalszego dopisku.

d) Funkcyonariusze urzędu celnego, składający rachunki pod własną odpowiedzialnością, winni podpisać weksel jako wystawcy na przedniej stronie weksla po stronie prawej u dołu pod osnową weksla w sposób następujący:

1. s . , C. k. Urząd celny w

N. N. (charakter służbowy), N. N. (charakter służbowy).

e) Ponieważ wszystkie weksle celne muszą być płatne w takim miejscu, gdzie znajduje się zakład (zakład główny, filia lub zakład pomocniczy) Banku austriacko-węgierskiego, winien posiadacz kredytu oznajmić urzędowi celnemu za każdym razem lub raz na zawsze miejsce, w którym weksel ma być płatny.

W celu zbadania weksli w tym względzie prześle się urzędowi celnemu spis odnośnych miejsc wraz z uzupełnieniami.

f) Nie wolno czynić poprawek i zmian, blankiety, wypełnione mylnie, należy przekreślić, zaopatrzyć w zapis „nieważny” i zostawić w zeszycie z blankietami wekslowymi.

g) Weksle, wygotowane w sposób prawidłowy, należy przedstawić posiadaczowi kredytu celnemu umieszczenia przez niego przyjęcia przez podpisanie weksla w miejscu, w którym na blankiecie znajduje się wydrukowane w tym celu słowo „przyjęto”. Podpis przyjęcia u firm protokołowych musi zgadzać się z podpisem firmy, zaciągniętym do rejestru sądu handlowego.

Strony winny już przy wniesieniu prośby o zakredytowanie dla dostarczyć wyciągów z rejestrów handlowych, podać w podwójnym wygotowaniu swój podpis oryginalny względnie oryginalny podpis firmy posiadacza kredytu i jego zastępców, upoważnionych do podpisywania weksli, tudzież winny w każdym wypadku donosić urzędowi celnemu o zmianach.

Te podpisy firm należy natychmiast wciągać dodatkowo do istniejących zezwoleń na zakredytowanie.

6. W razie zabezpieczania przez odpowiedzialność solidarną, winien urząd celny na urzędowych blankietach wekslowych wpisać tylko sumy wekslowe liczbami i słowami, tudzież dzień zapadłości wedle postanowień, zawartych w punkcie 5., lit. b i c, i przygotowane w ten sposób blankiety przesyłać z końcem miesiąca posiadaczowi kredytu do wygotowania. Weksle te winien jeden z ręczycieli wystawić, posiadacz kredytu winien je przyjąć, potem zaś przesyłać je wraz z żyrem dlużemu ręczycielowi, który je prześle również z żyrem urzędowi celnemu.

Weksle te może przyjąć urząd celny tylko wtedy, jeżeli nie ma w nich usterki ani co do formy ani co do treści, w szczególności zaś także co do wyboru miejsca płatności weksla po myśli punktu 5. e). Do badania weksli, zwłaszcza także odnośnie do podpisania przez posiadacza kredytu i przez ręczycieli solidarnych, należy analogicznie stosować postanowienia punktu 5.

7. Weksle celne należy składać najpóźniej do 5. dnia miesiąca, następującego po miesiącu oczekania.

W razie niedotrzymania tego terminu z winy strony może urząd celny zawiesić udzielanie kredytu celnego. Jeżeli weksla nie złożono do 10. dnia miesiąca, następującego po miesiącu zakredytowania, wówczas winien urząd celny donieść o tem władz, która udzieliła zezwolenia na kredyt, w celu ewentualnego cofnięcia zezwolenia na kredyt celny.

Weksle, wystawione niedokładnie, należy stronie zwrócić do uzupełnienia w ciągu wyznaczonego odpowiednio krótkiego terminu.

Weksle poprawiane lub błędne winien urząd przekreślić, zaopatrzyć dopiskiem „nieważny” i dodać do zeszycie z blankietami wekslowymi. W przypadkach tych należy stronie przesyłać nowy blankiet wekslowy do natychmiastowego wypełnienia.

8. Na złożone weksle należy stronie wystawiać pokwitowania z zeszycie z blankietami wekslowymi.

W odnośnym kwicie sznurowym należy na wydrukowanem w tym celu miejscu uwidocznić dzień złożenia weksla.

W dniu złożenia weksla nie można zarachować kwoty wekslowej w rejestrach i dziennikach urzędu celnego. W wykazie monet należy w dniu wręczenia weksli odliczyć kwoty, na jakie opiewają złożone weksle, według podziału na złoto i walutę bankową, jako „zakredytowane należytości celne” i przypisać je jako „weksle celne”.

Weksle celne należy po myśli obowiązujących przepisów kasowych odsyłać co miesiąc aż do 12. dnia miesiąca do c. k. Centralnej kasie państowej.

Urząd celny winien przed odesaniem umieścić na odwrotnej stronie każdego weksla z lewej strony u góry wzdłuż wązką krawędzi blankietu weksla

wego następujące żyro, podpisane przez osoby, składające rachunki pod własną odpowiedzialnością:

„Dla nas na zlecenie c. k. Centralnej kasę państwo-wej.

L. S. „C. k. Urząd celny w

N. N. (charakter służbowy), N. N. (charakter służbowy)."

Sumę kwot, na jakie opiewają odsyłane weksle, należy zarachowywać w dzienniku konta bieżącego, a daty z dziennika należy uwidaczniać na kwitach sznurowych zeszytów z blankietami wekslowymi.

Wzór 3. 9. Dla każdego posiadacza kredytu należy prowadzić osobne konto pożyczek według wzoru 3.

Jeżeli kredyt celny strony jest zabezpieczony po części zastawem (papierami wartościowymi lub hipoteką), po części zaś poręką solidarną, wówczas należy prowadzić dwa konta (konto zastawów i konto poręki).

Zaraz po zamknięciu rejestru kredytu należy kwoty wekslowe zapisać w koncie jako obciążające kredyt i uwidoczyć osobno w kolumnie dla uwag odsetki od kredytu, przypadające od kwot, opiewających w złocie, i odsetki od kwot, opiewających w walucie bankowej.

W razie, jeżeli dla strony prowadzi się dwa konta, należy najpierw obciążać konto zastawów i dopiero po tegoż zupełniem wyczerpaniu konto poręki.

Celem zapobieżenia przekroczeniu kredytów trzeba będzie, w razie potrzeby za każdym razem w ciągu miesiąca, na podstawie wewnętrznego zamknięcia rejestru kredytu i konta pożyczek stwierdzać niewyczerpaną resztę kredytu.

Z końcem każdego miesiąca należy resztę kredytu obliczać w ten sposób, że do reszty kredytu w miesiącu poprzednim należy doliczać sumy weksli płatnych lub ewentualnie wykupionych przed zapadłością i od tego odejmować narosły dług miesięczny. Wypadającą z tego resztę kredytu należy wykazywać w koncie.

Konta pożyczek należy przedkładać w lutym każdego roku Fachowemu departamentowi rachunkowemu III.

Przed przedłożeniem tego konta należy prześleć zaległości, obciążające kredyt, to jest poszczególne sumy weksli jeszcze niepłatnych według pożyczyci do konta pożyczek na rok następny, uwidoczniając także termin zapadłości.

10. W dniu zapadłości należy uważać weksle po prostu za wykupione i odpisywać je w przeznaczonej na to kolumnie konta pożyczek.

Jeżeli strona chce wykupić weksel przed dniem zapadłości, winien urząd celny postarać się o przesłanie weksla z Centralnej kasę państwo-wej, zarachować odbiór jego w koncie bieżącym jako depozyt Centralnej kasę państwo-wej i odebrać od strony sumę wekslową.

Zapłać sumy wekslowej należy prawidłowo pokwitować na wekslu zapomocą dopisku „pour acquit” i uwidoczyć w koncie pożyczek w celu zmniejszenia obciążenia kredytu.

Urzędy celne są przytem upoważnione do zwracania w własnym zakresie w gotówce odsetek, przypadających od sumy wekslowej odpowiednio do chwili wykupienia weksla przed zapadłością.

Urząd celny winien uwidoczyć zwrot odsetek na odnośnych wekslach.

Ewentualne zwroty zakredytowanych należności przed lub po wykupieniu weksla należy uszczecniać z reguły w gotówce wraz z odsetkami za sześć miesięcy, przypadającymi od zwracanej kwoty.

Władzom skarbowym zasługuje się prawo zarządzania zwrotem większych kwot dopiero po wykupieniu weksli.

Zwrócone zakredytowane należności winno się sposobem prowadzenia zapisów w dzienniku zarachowywać w rejestrze zwrotów, zwrócone zaś odsetki jako obciążenie „ogólnego zarządu kasowego” tytułu „rozmaite wydatki”.

Wskutek zwrotów należności celnych i odsetek nie zmniejsza się obciążenie konta pożyczek.

Zaleski wlr.

Posiadacz kredytu:

Kredyt do rozporządzenia:

Rejestr kredytu

za miesiąc

Wzór 1.

Wzór 2 a.

Wiedeń dnia 1. stycznia 1913. Na ~~za~~ ~~za~~
 Dnia 30. czerwca 1913 zapłaci Pan za ten pierwszy weksel na zlecenie
 moje własne sumę

zakupionej w Wiedniu w dniu 30. czerwca 1913.

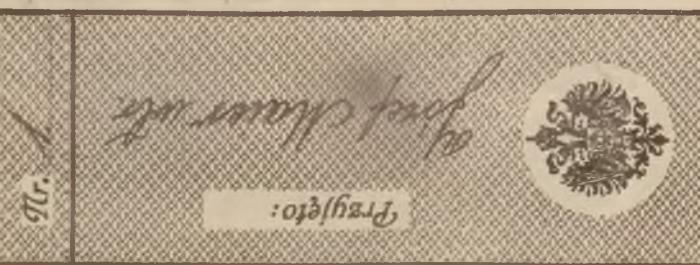
i wstawi ją jako należytość celną na rachunek bez zawiadomienia

do Pana Józefa Maiera
 Bratni
 w
 płatny w Wiedniu
 w c. k. skarżystu banku Union w Wiedniu.

L.S.

C. k. Państwowa nadzorcówka
 Moll
 Hofor

impektor celny resident celny.

(Strona odwrotna weksla według wzoru 2 a).

Wysokość o której mowa jest w tym weksle
Dla nas na dleńca z żelaznym
Kwiaty żelazne
Dla nas na dleńca z żelaznym
Lata 1912 r. (88)

Wzór 2 b.

Praga dnia 1. lutego 1913. Na
 Dnia 31. lipca 1913 zapłaci Pan za ten pierwszy weksel na zlecenie
 nasze własne sumę

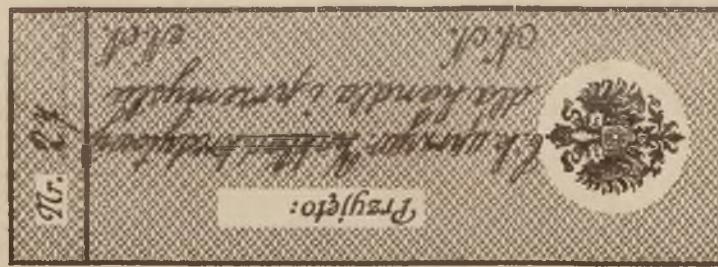
Przez tydzień po dniu emisji weksla

i wstawi ją jako należytość celną na rachunek bez zawiadomienia
 do Pana Dr. k. upr. skarbu przedstawiciela
 w Wiedniu dla handlu i przemysłu

platny w

w

J. Berger

(Strona odwrotna weksla według wzoru 2 b).

There was no extreme it became
united selling no goods
there were no scholars there
there were no scholars there
there were no scholars there

Our mine on the eastern shore
was then & is now the only sand
of either

Wzór 3.

Q. k. Główny Urząd celny 191

Konto pożyczek

Konto pożyczek.

Korzystający z kredytu:

Wysokość kredytu:

Rodzaj zabezpieczenia:

Czas trwania zezwolenia na pożyczki:

Liczba i data zezwolenia:

230.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1912,**

dotyczące zniżenia ceny sprzedaży niemielonej soli fabrycznej w salinach w Bochni i Wieliczce.

Cenę niemielonej soli fabrycznej w salinach w Bochni i Wieliczce, ustanowioną rozporządzeniem

Ministerstwa skarbu z dnia 1. czerwca 1912, Dz. u. p. Nr. 115, w kwocie 2 K 10 h za 1 q, zniża się począwszy od dnia 1. stycznia 1913 do 2 K za 1 q.

Zaleski wr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnic I., Seilerstraße I. 24,
także w roku 1913. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.

Prenumerata na cały rocznik 1913 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnic I., Seilerstraße I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyla się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaobronowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać poza dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik	1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik	1870 za . . . 2 K 80 h	Rocznik	1891 za . . . 6 K — h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1892 " . . . 10 " — "	" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1893 " . . . 6 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1895 " . . . 7 " — "	" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "	" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1899 " . . . 10 " — "	" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1901 " . . . 6 " — "	" 1859 " . . . 4 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1902 " . . . 7 " 50 "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1903 " . . . 9 " — "	" 1861 " . . . 3 " — "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1904 " . . . 5 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1905 " . . . 6 " — "	" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1906 " . . . 12 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1884 " . . . 5 " — "	" 1907 " . . . 13 " — "	" 1865 " . . . 4 " — "	" 1885 " . . . 3 " 60 "	" 1908 " . . . 9 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1886 " . . . 4 " 60 "	" 1909 " . . . 8 " 50 "	" 1867 " . . . 4 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "	" 1910 " . . . 8 " 40 "
" 1868 " . . . 4 " — "	" 1888 " . . . 8 " 40 "	" 1911 " . . . 7 " — "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "	
" 1870 " . . . 5 " — "	" 1890 " . . . 5 " 40 "				

Cenę sprzedaży rocznika 1912 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1913.

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnic III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnic I., Seilerstraße I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług matery.